

חוק הצבת מכשירי החייאה במקומות ציבוריים, התשס"ח-2008*

1. הגדרות
 בחוק זה –
 "מכשיר החייאה" – דפיברילטור חיצוני אוטומטי המיועד להסדיר פעילות חשמלית של הלב באמצעות העברת זרם חשמלי ללב, במצבים של הפרעה בתפקוד הלב כתוצאה משיבוש פעילותו, העומד בדרישות שקבע השר, בהסכמת שר הבריאות, ואושר על ידי היחידה לאבזרים ומכשירים רפואיים במשרד הבריאות;
 "מקום ציבורי" – מקום ציבורי המנוי בתוספת;
 "מחזיק מקום ציבורי" – מי שמחזיק או מפעיל את המקום הציבורי;
 "השר" – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.
2. הצבת מכשירי החייאה
 (א) מחזיק מקום ציבורי יציב במקום הציבורי, במקום מרכזי ונגיש, מכשיר החייאה אחד לפחות, וידאג לתקינותו, והכל בהתאם להוראות שקבע השר.
 (ב) השר יקבע הוראות לעניין מיקום מכשיר ההחייאה ושילוט במקום הציבורי המפנה למכשיר ההחייאה, והוא רשאי לקבוע לעניין זה הוראות שונות למקומות ציבוריים שונים; כמו כן רשאי השר לקבוע מקומות ציבוריים שלגביהם תהיה חובה להציב יותר ממכשיר החייאה אחד.
3. עונשין
 מחזיק מקום ציבורי שלא הציב מכשיר החייאה או שלא דאג לתקינותו, בניגוד להוראות לפי סעיף 2, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
4. דין המדינה
 הוראות חוק זה יחולו גם על המדינה, למעט על כוחות הביטחון כמפורט להלן, ואולם הוראות לפי חוק זה ייקבעו בשינויים המחויבים, לעניין –
 (1) צבא הגנה לישראל – בפקודות הצבא, כהגדרתן בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955;²
 (2) משטרת ישראל – בפקודות משטרת ישראל, כהגדרתן בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971;³
 (3) שירות בתי הסוהר – בפקודות השירות, כהגדרתן בפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971;⁴
 (4) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה או משרד הביטחון, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה – בהוראות פנימיות;
 (5) מפעלים הנכללים בצו שהוציא שר הביטחון לפי פרט 3 לתוספת הראשונה בחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998⁵ – בהוראות פנימיות.
5. שינוי התוספת
 השר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת.
6. ביצוע ותקנות
 השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו וכן רשאי הוא למנות מפקחים שיפקחו על ביצועו של חוק זה.

* התקבל בכנסת ביום י"ח בתמוז התשס"ח (21 ביולי 2008); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הכנסת – 209, מיום י"ט באדר א' התשס"ח (25 בפברואר 2008), עמ' 200.

¹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

² ס"ח התשט"ו, עמ' 171.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 17, עמ' 390.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 348.

7. (א) תחילתו של חוק זה ארבעה חודשים מיום תחילתן של התקנות שיותקנו לפי סעיפים 1 ו-2.
 (ב) תקנות ראשונות לפי סעיפים 1 ו-2 יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך שישים ימים מיום פרסומו.

תוספת

(סעיף 1)

ההגדרה "מקום ציבורי"

1. קניונים הטעונים רישוי לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968.⁶
2. משרדי ממשלה ורשויות מקומיות שביום שבו מתקיימת בהם קבלת קהל, מבקרים בהם, כרגיל, 500 איש לפחות.
3. שדות תעופה ונמלים.
4. אוניות המיועדות להשטת 100 נוסעים לפחות ומטוסים שיש בהם 100 מושבים לפחות.
5. תחנות מרכזיות כהגדרתן בפקודת התעבורה.⁷
6. תחנות רכבת שמבקרים בהן, כרגיל, 500 איש לפחות ביום.
7. מקומות עבודה שמועסקים בהם, כרגיל, 500 עובדים לפחות.
8. אצטדיוני ספורט שיש בהם 500 מושבים לפחות.
9. מכון כושר כהגדרתו בחוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994,⁸ שאליו התקבלו 500 מתאמנים קבועים לפחות.
10. בתי אבות.
11. בתי סוהר ובתי מעצר.
12. בתי מלון שיש בהם 250 חדרי אירוח לפחות.
13. מקומות רחצה מוכרזים כמשמעותם בחוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964,⁹ ובריכות שחייה ציבוריות.
14. מוסדות להשכלה על-תיכונית שלומדים בהם 500 איש לפחות.
15. אולמות שמחה, גני אירועים ומרכזי כנסים, המיועדים לאירוח של 500 איש לפחות.

אליהו ישי
 שר התעשייה המסחר והתעסוקה

אהוד אולמרט
 ראש הממשלה

דליה איציק
 יושבת ראש הכנסת

שמעון פרס
 נשיא המדינה

⁶ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁸ ס"ח התשנ"ד, עמ' 110.

⁹ ס"ח התשכ"ד, עמ' 172.